

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Først er jeg altså nødt til at bede fru Pia Kristensen om at komme op og klart tilkendegive, at det var en fortalelse. Der må ikke sorteres efter det enkelte menneskes tro. Det er simpelt hen diskrimination, og det må man ikke. Det var det, ministeren fejlagtigt kom til at få sagt, og ministeren har også klart måttet trække det tilbage. Det håber jeg også fru Pia Kristensen vil gøre.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes, det er rystende at sidde og høre det her. Vi taler altså om ældre mennesker, som er så svage, og som har så meget brug for omsorg, at de bliver visiteret til at kunne komme på et plejehjem. Så siger man samtidig med Dansk Folkepartis støtte: Her er det i orden, at de ældre mennesker, som bliver lejere i en lejlighed, skal kunne udsættes for en ringere lejerbeskyttelse end lejere i den almene sektor og end lejere i den private udlejningssektor.

Det synes jeg er rystende. Jeg vil godt om det, at man kan lave en huslejevarsling, der er ukorrekt, og hvor man samtidig kan sige, at de skal betale, spørge: Forestiller man sig, at de her mennesker på plejehjem, som ikke har haft deres gang ret mange gange på et plejehjem, vil være i stand til at kunne forsvare sig over for noget, som er en ukorrekt huslejevarsling? Jeg synes, det er dybt rystende.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil starte med at dementere, at jeg skulle have sagt, at det er lovligt at sortere efter menneskers tro. Det har jeg aldrig nogen sinde udtalt, det var ikke den måde, jeg sagde det på. Jeg er klar over, at socialministeren sagde det, men trak det tilbage.

Vi snakker om værdigrundlag og andre ting, men jeg ved godt, at det lige præcis er det spørgsmål, som brænder i fru Lissa Mathiasens hoved, for nu kommer der noget her fra Dansk Folkeparti, og så skal man misforholke det.

Kl. 10.40

Så vil jeg sige, at det virker på mig, som om Socialdemokraterne faktisk slet ikke har set på det her lovforslag med sociale øjne. Det virker på mig, som om det kun er det boligpolitiske i det her forslag, man har kigget på. Man har ikke kigget på det friere valg og mere mangfoldighed, man har ikke kigget på den ældre. Fru Ka-

ren Klint kan stå her og sige, at Socialdemokraterne er glade for det frie valg, og at man gerne vil have det frie valg, men hvorfor kan man så ikke sige ja til det her forslag? Det forstår jeg ikke.

I går sad vores boligordfører, fru Anita Knakergaard, og jeg og diskuterede, hvad Socialdemokraterne egentlig var så rasende over, og vi blev enige om, at den kritik af det her lovforslag, der er fra Socialdemokraternes side, måske skyldes, at man simpelt hen ønsker at ændre lejeloven på det private og det kommunale boligmarked. I begge tilfælde er det ikke her, det skal diskuteres.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det, der får os til at synes, at det her er rystende, og som får os til at stemme imod det her lovforslag, er netop det med lejerne. Hvad er grunden til, at man ikke bare fra regeringens side, men også fra Dansk Folkepartis side, som jo ellers plejer at sige, at de er meget omsorgsfulde og gerne vil være omsorgsfulde over for ældre mennesker, ønsker, at de ældre, der kommer ind på et plejehjem, skal have en ringere lejerbeskyttelse end lejere, der bor i andre udlejningstyper? Og jeg nævner to eksempler igen og håber, at fru Pia Kristensen har tid til at høre efter, og at hun vil svare kontant på det:

Hvorfor skal en lejer – et ældre menneske, der er skrøbeligt – på et plejehjem have nogle betingelser, som betyder, at hvis der er en forkert huslejevarsling, skal vedkommende alligevel betale den forhøjede husleje? Hvorfor skal man i modsætning til på det øvrige private udlejningsområde have ringere vilkår i forbindelse med hensættelser og vedligeholdelse? Her kan man hensætte det, man fra udlejers side finder er passende. Alle andre steder er det reguleret. Hvorfor skal lejere som plejehjemsbeboere have ringere vilkår?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil gøre det meget kort: De skal ikke have ringere vilkår, og de får ikke ringere vilkår.

Og til alt det ævl igen om den husleje, og hvad ved jeg, vil jeg sige, at balanceløjeprincipet jo gælder i den her lovgivning. Så der er ens regler. Det var det, jeg ville sige til fru Lissa Mathiasen.